

«Darīt – tā ir mana būtība»

Uz meitas savulaik uzdoto jautājumu: «Mamm, kāpēc tu to visu dari?» viņa atbildējusi pavisam vienkārši: «Tāpēc, ka man tas patīk. Darīt – tā ir mana būtība.» Un tādu – vienmēr gatavu darīt, iesaistīties, izdomāt, rīkot un atbalstīt – viņu jau vairākus gadu desmitus («Šausmas, cik daudz!» - viņa, sev raksturīgās atklātās emocijās smiedama, šajā vietā iesauksies) pazīst lielākā daļa, ja ne visi aucenieki un ar kultūras darbu saistīti cilvēki tuvākā un tālākā apkaimē. Caur un cauri kultūras cilvēks – INĀRA RUMBA (attēlā).

Gatavojoties mūsu sarunai par pašreizējām aktivitātēm, Ināra ir sarūpējusi pašas ceptu rupjmaizi ar žāvētiem augļiem, pekanriekstiem un vēl sazin ko, kas viss kopā garšo burvīgi, vienlaikus vēl man nolasot goda vietā nolikto Valdas Moras dzejojiti «Ziemassvētku smaržu naminš» par to, kā virtuvē rosās visi, sākot ar krustnagliņu, pipariņu un citām garšvielām un beidzot ar kafijas pupiņu, kamēr pašas saimnieces nav mājās... Viņa pati to dēvē par mājas harmoniju, kas viņai vienmēr ir bijusi pati svarīgākā, jo vairāk tāpēc, ka visi citi darbi un darīšanas ārpus mājas iepriekš prasījušas galveno ikdienas daļu. Bet arī tagad viņa darbojas, tiesa gan – vairāk var to darīt mājās.

Kultūrā - no 1978. gada

- Esmu beigusi toreizējās Konservatorijas (tagad Mūzikas akadēmija) Kultūras un mākslas zinātņu fakultāti. Auces kultūras namā nostrādāju pirmos trīs obligātos gadus no 1978. gada. Tad aizgāju uz toreizējās «Lauktehnikas» klubu, pēc septiņu gadu darba tur pāris gadus strādāju Vecauces pilī, tad devos uz Bēnes vidusskolu, pēc tam – uz Ziemeļvalstu ģimnāziju Rīgā, kur mācīju kultūras un mākslas vēsturi un nostrādāju vairāk nekā desmit gadus. Man tas ļoti patika, lai gan pēdējā skolas gadā, kad jau strādāju kultūras namā, nācās celties četros no rīta, lai piecos ar autobusu brauktu uz Rīgu.

- Tātad esi arī pedagoģe...

- Jā, tā ir mana otra specialitāte. Taču man vairāk patīk nevis mācīt, bet pašai mācīties. Arī, sākot pasniegt kultūras un mākslas vēsturi, es iekšēji pilnīgi gavilēju: cik daudz jauna es uzzināju, apguvu! Joprojām izmantoju iespēju ko jaunu iemācīties. Tā esmu apgūsi gan datorprogrammas, gan manikīra un dažādu masāžu prasmes (ir arī «papīri», kas ļauj oficiāli darboties, taču šajā virzienā nestrādāju). Man vienkārši patīk mācīties. Arī, braucot ceļojumos, ekskursijās (esmu apgūsi arī gidu kursus), es katrā vietā ieraugu ko interesantu, ko varētu pārņemt, izmantot savā mājā vai citādi. Man patīk redzēt pasauli, lai arī no tās varētu kaut ko mācīties, vai tā būtu puķu dobe vai loga noformējums.

- Pēc desmit gadiem atgriezies Auces kultūras namā...

- Jā, un jutos kā atgriezies mātes klēpī. Biju pilnīgi laimīga. Lilita (*Lilita Zāmele – S.R.*) bija lieliska direktore, mēs ļoti sapratāmies. Viņa bija tik taktiska,

kā es vēlāk sapratu, jo nekad pēc tam, kad kaut ko nebiju izdarījis viņai pa prātam, mani nerāja un neaizrādīja un mēs nekad pat nesastrīdējāmies.

Gadījās jau arī kuriozi. Neatminos, kurā, bet pietiekami svarīgā pasākumā kultūras namā uz skatuves bija novietots dekors – pods ar zaļajiem augiem. Lai tie nenovīst, pods pirms sarīkojuma bija ielikts oranžā plastmasas bļodā. Visā tajā steigā to, ka bļoda visā košumā atrodas turpat, pamanījām tikai jau pasākuma gaitā... Ko nu vairs, atlika mums abām tikai smieties. Citoreiz (vairs gan ne Lilitas laikā) isi pirms svīnīgā pasākuma atklājās, ka pietrūkst ziedu, lai pasniegtu visiem apsveicamajiem. Nu, ko: Ināra zvana pazīstamajai puķu veikala saimniecei, tā brauc no mājām un atslēdz veikala signalizāciju, un puķes pēdējā brīdī, bet ir dabūtas. Un neviens neko nepamanīja.

Brīvā «niša» aizpildīta pārpārēm

- Viena no tavām pašreizējām aktivitātēm ir Auces kultūras nama folkloras kopa «Līgotne», kurai šogad nosvinēti 10 gadu. Cik zinu, esi tās dibinātāja un vadītāja. Kā tas sākās?

- Atgriežoties strādāt Auces kultūras namā, sapratu, ka tā ir brīva «niša»: mums nav savas folkloras kopas. Kaimiņiem, piemēram, Tukumā, tāda bija, kāpēc lai mums nebūtu? Tā pirms desmit gadiem, februārī, sanācām domubiedru grupiņa un jau pavasarī, Liieldienās, izgājām «tautās», šķiet, kristīgo Liieldienu laikā. Tomēr, laikam ejot, sapratām, ka tas jādara labāk latviskajos pavasara Saulgriežos. Tad braucām agri no rīta uz Dobskalnu, rāpāmies pa tumsu (*ar briesmām!*) kalnā un sveicām sauli... Mēs esam ļoti «uz vienas stīgas».

Pasākumu šajos gados «Līgotnei» ir bijis neskaitāmi daudz: skates, koncerti, viesošanās, braucieni, festivāli, pašu jubilejas... Šī gada saraksts vien ir divos desmitos skaitāms, tajā ir gan gatavošanās un piedalīšanās starptautiskajā folkloras festivālā «Baltica-2022», gan koncertprogrammas Vitiņos, Krimūnās, Vecaucē, Dobelē, Aucē, Lielaucē, Bēnē, Svitenē, Svētē, piedalīšanās folkloras festivālos Lietuvā. «Līgotne» regulāri arī aprūpē Lāčplēša ordeņa kavalieru kapavietas Aucē. Mūs vieno kopīgas intereses: arī rokdarbi, maizītes ieraugs.

- Laikam jau saistībā ar folkloras kopu tu iemācījies spēlēt kokli?

- Nu, jā, - kultūras nams bija iegādājies šo instrumentu, un kādam taču tas bija jāspēlē. Protams, to apguvu es. Bieži to nespēlēju, bet gadās... Bez tam esmu iemācījusies spēlēt arī citāru. Pirmoreiz, kad to ieraudzīju, man likās – tik sarežģīti! Ar bijību piegāju pie Saldus mūziķiem, kuri bija pie mums atbraukuši, bet viņi teica – tas ir tik vienkārši! Un tik tiešām: tas nav sarežģīts instruments. Tā es, skolas laikā beigusi bērnu mūzikas skolas klavieru nodaļu, tagad esmu pārgājusi uz stīgām (*smejas*).

Vēl esmu vadītāja Auces senioru deju kopai «Randiņš» un Bikstu senioru deju grupai «Vēl aizvien». Ar dejotājiem esam bijuši Norvēģijā, Vācijā, Lietuvā, Slovākijā, Čehijā, Polijā, un šoruden ar kolēģēm - deju kopu vadītājām - Somijā, Helsinkos apgūvām jaunu repertuāru. Šogad esam dejujuši Igaunijā, Tukumā, Remtē, Salaspilī, Olainē, braukuši ekskursijās, janvārī atkal dosimies uz teātri. Pricējās, ka nāk klāt arī jauni dalībnieki.

Svētki būs, kad Ukraina uzvarēs

- Tu joprojām vadi dažādus pasākumus, sarīkojumus. Varbūt atklāsi kādas īpašas iecerē?

- Pasākumus šolaik vairāk rīkoju saviem kolektīviem, ko vadu. Par citiem nodomiem: mēs ar Ilgoni (*muzikants Ilgonis Januzis – S.R.*), kurš dzīvo preti mums, bijām iecerējuši rīkot Bēnes ielas svētkus. Viss jau bija izdomāts. Bet uznāca kovids, pandēmija, tad – karš Ukrainā. Un tagad es domāju tā: tad, kad Ukraina uzvarēs, tad gan rīkosim Bēnes ielas svētkus!

- Tevi pazīstu kā ļoti atklātu, emocionālu cilvēku, kurš savus pārdzīvojumus – gan pozitīvos, gan negatīvos – necenšas slēpt.

- Zini, es neprotu uzlikt masku. Manā sejā tik ļoti ātri var nolasīt visu, kas ar mani notiek... Kad sākās karš Ukrainā, man sejas nebija pusotru mēnesi. Tad pamazām, kā visi, mazliet pierādām, bet es ilgi dusmojos, raudāju un pat lamājos, pārdzīvoju... Arī mūsu folkloras kopai ir draudzība ar Shidnicas līdzīgu kolektīvu, kopš tas cimojās Auces svētkos. Turpinām sarakstīties *Facebook*. Kara sākuma otrajā dienā uzrakstīju Omeļjanam un jautāju, kāda ir situācija, kā viņiem klājas, rakstīju, ka raudu, uztraucos par viņiem. Saņēmu atbildi: «Neraudiet, mēs uzvarēsim!» Dīvainā kārtā tas mani, kaut mazliet, nomierināja. Un tagad, domāju, visu izsaka vēlējums: lai ir miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts! Šajos vārdos pateikts galvenais: lai mēs visi dzīvotu mierā, draudzīgi, nekašķētos, «neplosītos» par sīkumiem.

- Es atminos tevis rīkoto tējas pēcpusdienu «Lauktehnikā», kur viesiem bija jādegustē dažādas tējas, tostarp angļu ar pienu, kas man ļoti negaršoja... Kas no visa tā, ko esi organizējusi, pašai palicis spilgtāk prātā?

- Tas varētu būt kora «Sidrabe» 21 gada jubilejas pasākums Vecauces pilī. Tas ļoti labi izdevās, man patika to organizēt, jo koris bija labā sastāvā, skanīgs, ar skaistu programmu. Tas toreiz bija jauks pasākums. «Sidrabe» dziedāju no 1983. gada, kad kori vēl vadīja Ilgvars Matrozis. Atercos to milzīgo lepnumu lielajos Dziesmu svētkos, kad Matrozis diriģēja «Dziesmai šodien liela diena» un mūs izsauca saņemt koru «karos» iegūto apbalvojumu: es biju laimīga un no lepības plīsu!...

«Sidrabe» dziedāju līdz ap tuveni 2002. gadam. Biju jau tajā laikā aizgājusi no kora, bet tad gadījās satikt aucenieku, kora dziedātāju Jāni Novicānu, un viņš saka: «Mēs mācāmies Mocarta «Rekviemu».» Man aizrāvās elpa: to nu gan es gribu dziedāt! Un atgriezies kori Mocarta dēļ. Mums bija vairāki skaisti koncerti kopā ar orķestri, tostarp Igaunijā. Un es visus vārdus zināju no galvas, dziedāju bez notīm. Latīniski! Tā bija ārkārtīgi liela muzikāla bauda.

- Ja Aucē atkal būtu koris, tu dziedātu?

- Domāju, ka nē. Būsim godīgi: mana balss šobrīd ir vairāk piemērota folkloras kopai (*smejas*).

Protams, spilgtā atmiņā ir «Līgotnes» desmit gadu jubilejas sarīkojums, kas izvērtās par īstu folkloristu kopkori.

Top jauna folkloras programma

- Vēl, atgriežoties pie iecerēm...

- Priekšā mums ir ļoti nopietns, liels pasākums 25. februārī: sadarbībā ar biedrību «Lielauces attīstībai» esam apņēmušies izveidot programmu no Lielaucē pierakstītajiem folkloras materiāliem – dejām, dziesmām, nostāstiem, teikām. Esmu to uzņēmusies un jau iesākusi strādāt. Gribu to izdarīt godam.

Šajā sakarā strādāju ar materiāliem, ko esmu pati digitalizējusi no Latvijas folkloras krātuves par Auces vietējo folkloras teicēju vākumu. No krātuves savulaik dabūju mapes, kurās ir materiāli rokrakstā no 20. gadiem: gan tolaik skolēnu iesūtīti, gan ekspedīcijās savāktie. Radās doma tos pārrakstīt digitāli un izveidot krājumu, kurā varētu ietilpt uzziņas par mūsdienu teicējiem, fotogrāfijas, teikas, nostāsti, dziesmas, danči, rotaļas, mīklas, joku stāsti, dažādas ieražas. Tas bija ārkārtīgi laiktelpīgs, ilgs darbs, bet esmu to visu pārrakstījusi. Tā gaitā esmu iemācījusies arī notis rakstīt datorā, un tas izrādījās ļoti interesanti. Man ļoti palīdzēja skolotājs Andis Āboliņš, kurš to dara Auces Mūzikas un mākslas skolā. Bet daudz kas bija jāapgūst pašai. Esmu sākusi ar teicēju Linas Kuģes un Žaņa Ābeles dziesmām, kuriem «Kadiķos» ir ekspozīcija, lai viņu dziesmas, materiāls glabātos tur. Pēc tam ķeršos klāt pārējiem teicējiem. Cik ļoti man gribētos, lai tas viss kaut dažos eksemplāros rezultētos kādā krājumā!... Līdz šim tāda digitalizēta krājuma par Auces puses folkloru nav. Bet tāds noderētu katram folkloristam, kolektīvu vadītājiem.

Lūk, te, piemēram, ir 31 nostāsts par Lielauci, te – 98 mīklas, pierakstītas Lielaucē. Ir budēļu laika tradīcijas, kāzu, kristību ieražas. Bet pats galvenais ir nošu datorraksts.

«Darbojos no saules baterijām»

- Kāds tev ir šis – Ziemassvētku – laiks?

- Protams, tās ir aktivitātes ar «Līgotni». Tiekam aicināti

(Vēl – 8. lappusē)

Foto no Ināras Rumbas personīgā arhīva

MAF

Mediju atbalsta fonds
Projektu finansē Mediju atbalsta fonds
no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem
Par lappuses saturu atbild raksta autors

KAIMIŅU ZIŅAS

Jelgavas novadā sakārtotas vairākas vietas

Noslēgusies «Mēs savai videi 2022» iesniegto projektu īstenošana. Konkurssam savas projektu idejas varēja iesniegt Jelgavas novada iedzīvotāji, kuri vēlas iesaistīties publiski pieejamu teritoriju sakopšanā un labiekārtošanā. Īstenotas dažādas iedzīvotāju idejas: sakārtotas publiski pieejamas peldvietas Kalnciema un Līvberzes pagastā, Lielvircavas ciemā izveidots beisbola laukums, uzstādot laipiņas un solus, turpināta takas labiekārtošana Vircavas parkā, Bramberģes muižas parkā izvietoti informācijas stendi, Vilces dabas parkā uzstādītas divas lapenes, Svētes upes krastā izveidota skatu platforma ar soliņiem, Valgundes, Līvberzes un Elejas pagastā sakārtotas atkritumu novietnes pie daudzdzīvokļu mājām, vairākos daudzdzīvokļu māju pagalmos ierikoti bērnu rotaļu laukumi, labiekārtota Kalnciema pagasta centra teritorija un auto-stāvvietas.

Tukuma uzņēmums saņem uzslavu

Kā informē Latvijas Iepakojumu asociācija, noskaidroti konkursa «Labākais iepakojums Latvijā 2022» uzvarētāji. Kopumā konkursā piedalījās 20 konkursantu ar 37 iepakojumiem un iepakojumu sērijām. Patērētāju balsojumā internetā uzvarēja Tukumā reģistrētā uzņēmuma SIA «Lite Candles» iepakojums svecei «Lite», dizaina autore māksliniece Dace Runča. Šis iepakojums saņēma arī Latvijas Zaļā punkta atzīni par ilgtspējīgu iepakojuma risinājumu. Visvairāk atzīni četras kategorijās saņēma SIA «Unda» iepakojums zīmola «Diplomats» sardiņu konserviem: 1. vieta kategorijā «Tirdzniecības iepakojums pārtikas produktiem».

Finansējums jauniešiem sportistiem

Latvijas Sporta federāciju padome (LSFP) ir apstiprinājusi rezultātus konkursam par finansējuma piešķiršanu atzīto sporta federāciju jauno talantu atbalsta programmu īstenošanai, piešķirot līdzekļus 34 sportistiem. Starp finansējuma saņēmējiem ir arī divi Bauskas novada pārstāvji. Valsts atbalstu ieguvuši: Laura Lakoviča-Lakovica (Latvijas Ūdens motosporta federācija (LUMSF), 3750 eiro) un Nils Slakteris (LUMSF, 2812 eiro).

Konkursa mērķis ir sniegt finansējumu atbalstu atzīto sporta federāciju talantīgiem un perspektīviem sportistiem, kuriem ir visaugstākais potenciāls tikt pie izciliem sasniegumiem visaugstākā ranga sporta sacensībās, kā arī atsevišķās savu starptautisko federāciju rīkotajās prestižajās sacensībās, kuras pielīdzināmas LSFP valsts budžeta līdzekļu sadales augstajiem sasniegumiem.

Sagatavoja
Alise Kruglauža

PASMAIDI!

- Mammu, kas tās par ogām?
- Mellenes...
- Bet kāpēc sarkanas?
- Tāpēc, ka zaļas!

* * *

- Halo, mamma, mans vīrs negrib ēst griķus... Ko lai es daru?

- Meitiņ, izstāsti viņam, kā tu centies pagatavot garšīgu maltīti, kā tu vāriji...

- Vai tad tie ir jāvāra?

* * *

Priekšnieks teica, lai man izdodas laba diena...

Tāpēc es devos mājās.

* * *

Cietumnieks raksta sievai vēstuli:

- Paldies par vīli, kuru tu iecepi pirāgā! Tagad man ir koptākie nagī visā kamerā!

LAIKA PROGNOZE 4 DIENĀM

	Nakts	Rīts	Pēcpusdiena	Vakars	Makss/min temp.
Ceturtdiena, 22. decembris					3° / 2°
Piektdiena, 23. decembris					4° / 1°
Sestdiena, 24. decembris					1° / -3°
Svētdiena, 25. decembris					0° / -3°

Laika prognoze no yr.no, ko sagatavo

Norvēģijas Meteoroloģijas institūts un Norvēģijas sabiedriskais medijs

«Darīt – tā ir mana būtība»

(Sākums – 5. lappusē)

uzstāties ar koncertprogramām. Nupat, 3. decembrī, mūs aicināja Ivars Rozentāls uz Starptautiskajai invalidu dienai veltītu sarīkojumu. Jau trešo reizi viesosimies Auces pansionātā (iepriekš tur bijām Jāņos). Mūs gaidīja arī «Niedrās» uz blūza vilkšanu, taču no saimniekiem neatkarīgu apstākļu dēļ pasākums tika atcelts, līdz ar to viena sestdiena izrādījās brīva... Netīcamā kārtā. Tāpēc ir brīvs brīdis gatavot Ziemassvētku dāva-

niņas. Tas process savukārt rada iespēju meditācijai, dod prieku un mieru. Man ļoti tas patīk.

Kā es pati jūtos? Labi. Man prieks, ka tūlīt, tūlīt atgriezīsies gaismā. Ja tā varētu teikt - es darbojos no saules baterijām. Man vajag sauli. Man tā vienmēr patīk, tā mani nebauda un nekad nav par karstu.

- **Vai ar tavu enerģiju, vērienu nekad nav gribējies «izplest spārnus» plašāk nekā Aucē?**

- Katrai «rungai» vienmēr ir divi gali. Savulaik bija tā: kad atbraucu mājās no stundām

Rīgā, izkāpu Aucē no autobusa un uzelpoju: ak, cik labi, var iet droši pa ielu, nav somiņa jāsarģā... (Smejas.) Savukārt, no Auces braucot iekšā Rīgā, uz lielā tilta varēju jūsmot: ak, cik skaistas Rīgas ugunis!... Tās ir divējādas izjūtas: nav tā bijis, ka es gribētu tikai tur vai te. Katrā vietā ir savi plusi un minusi. Svarīgi ir spēt šīs lietas samērot. Ja tu jautātu, kas man dzīvē ir galvenais, tad viena no tādām lietām ir samērība, harmonija – lai viss sastājas līdzsvarā. Protams, tas ne vienmēr izdodas, bet uz to jātiecas. Tas mani

rada laimes izjūtu, to sirdsmieru, kas man ir vissvarīgākais.

Vēl svarīgi apzināties, ka pēc manis paliks pēdas – dažādos aspektos, gan fiziskos gan mentālos. Dzidrai Rinkulei-Zemzareī ir dzejas rindas, ko es nekad neaizmirstu: «Viss, ko tu dari, pēdas kļūst. Viss dzīves laiks tavs pēdas būs.» Tā tas arī ir, un tad mēs varam padomāt, kādas tad ir mūsu atstātās pēdas.

- **Paldies par sarunu un atklātību! Lai izdodas!**

Sarmīte Rone

Infrastruktūru apledojušiem nav būtiski ietekmējis

Stiprais apledojušiem, kas 20. decembrī visā Latvijas teritorijā veidojās gan uz ceļiem un ietvēm, gan arī elektrolīniju vadiem, nav radījis plašus bojājumus AS «Sadales tīkls» elektroapgādes infrastruktūrā – uzņēmums otrdien strādāja ikdienas režīmā. Daudz izaicinošāki šie laikapstākļi apvienojumā ar sniegu bijuši Igaunijas kolēģiem, kuri jau vairākas diennaktis strādā pie apjomīgu elektrotīkla bojājumu novēršanas.

Trases regulāri jāattīra

Laikapstākļu ietekmi uz elektrotīklu mazināt palīdz pakāpeniska neizolētu gaisvadu pārbūve par izolētām gaisvadu elektrolīnijām vai kabeļu (pazemes) līnijām, kā arī elektrolīniju trašu attīrīšanas darbi no potenciāli bīstamiem kokiem, krūmiem un zariem. Katru gadu «Sadales tīkls» attīra elektrolīniju trases no krūmiem un aizsargoslā izzāģē potenciāli apdraudošos kokus aptuveni 4000 kilometru garumā, kā arī modernizē elektrolīnijas vidēji 1500 – 2000 kilometru kopgarumā. Šī gada deviņos mēnešos veikta trašu tīrīšana 2970 kilometru kopgarumā, kā arī pārbūvētas un atjaunotas elektrolīnijas 806 kilometru kopgarumā, elektrolīniju modernizācijā ieguldot gandrīz 40 miljonus eiro.

Veicot elektrolīniju pārbūves un atjaunošanas darbus, uzņēmums fokusējas uz to elektrotīkla daļu, kas ir novecojusi, kā arī ārejo faktoru ietekmē ir visvairāk apdraudēta. Darbu gaitā neizolētās gaisvadu līnijas tiek nomainītas vai nu pret izolētiem vadiem, pazemes kabeļlīnijām vai piekar-kabeļiem, kas ir daudz izturīgāki pret laikapstākļiem.

Pakāpeniski tiek attīstīts arvien izturīgāks elektrotīkls, un dažādas dabas stihijas ļauj novērtēt sasniegto rezultātu.

Kaimiņvalstīm gājīs grūti

Decembrī Baltijas valstis piedzīvoja gan stipru snigšanu, gan sasalstošu lietu un apledojušiem, un, piemēram, Igaunijā šie laikapstākļi radīja diezgan plašus elek-

troapgādes pārtraukumus: vietām māsaimniecības bija spiestas bez elektrības pavadīt pat vairākas dienas. Sāremā salā atsevišķas māsaimniecības bez elektroapgādes pavadījušas pat gandrīz nedēļu – vairāki desmiti operatīvo brigāžu Igaunijā diennaktīm strādājušas pie elektroapgādes atjaunošanas. Turpretī mūsu elektrotīklā šie laikapstākļi plašus elektroapgādes traucējumus nav radījuši, kas ir labākais novērtējums mērķtiecīgām investīcijām tīklā.

- *Ļoti liela nozīme ir arī trašu tīrīšanai, tāpēc aicinām klientus šos darbus uztvert ar sapratni, jo tas tiešā veidā pasargā no avārijām elektrotīklā. Joprojām gan aptuveni 40% mūsu elektrotīkla attīstīti neizolētu gaisvadu izpildījumā, un tā ir laikapstākļu visvairāk ietekmējamā mūsu elektrotīkla daļa, tāpēc turpinām mērķtiecīgas investīcijas tīkla stiprināšanā, - komentē «Sadales tīkla» valdes priekšsēdētājs Sandis Jansons.*

Bojājumus var skatīt digitāli

Papildu artavu elektrotīkla modernizācijā sniegs arī «Sadales tīklam» piešķirtais finansējums gandrīz 42 miljonu eiro

apjomā no Atjaunošanas un noturības mehānisma. Daļu no šī finansējuma paredzēts ieguldīt vidējā sprieguma elektrolīniju izbūvē 75 – 100 kilometru kopgarumā Apē, Lapmežciemā, Ropāžos, Mālpilī, Rojā, Valdemārpilī, Jaunmārupē, Ādažos, Kalnciemā un Baldonē.

Sadales tīkls jau ziņoja, ka līdz 2031. gadam plānots pabeigt pilnībā izolēta zemsprieguma elektrotīkla attīstību, savukārt nākamgad 100% izolētā veidā tiks sākta arī vidējā sprieguma elektrotīkla attīstība. Nav iespējams pilnībā novērst avārijas bojājumus elektrotīklā: tie var notikt gan laikapstākļu ietekmē, gan arī, piemēram, saimniecisko darbu veikšanas laikā un citu ārējo apstākļu ietekmē. Elektroapgādes traucējumu gadījumā iedzīvotāji aicināti ieskatīties www.sadalestikls.lv pieejamā digitālajā atslēgumu kartē, kur tiek apkopota informācija par reģistrētajiem elektrotīkla bojājumiem. Ja bojājums konkrētā adresē jau ir reģistrēts, tas nozīmē, ka speciālisti pie tā novēršanas jau strādā un par to Sadales tīklam nav jāziņo.

Sagatavoja Alise Kruglauža